

Comparison of Purim to Yom ha'Kipurim

Rabbi Kenneth Brander

1. Lottery

2. The Vilna Gaon

יהל אור – ליקוטים יקרים ונפלאים

ענין פורים שהוא נגד יה"כ כי י"ח י"ט בשנה שנים שבעה שבעה והנה ח' ימים מהם שאין גומרין את הלל וכנגדן ח' ימי חנוכה ולכך א"צ שמחה כי הימים האלו בכלל שמחה אף בר"ה כמ"ש הגאונים וכמ"ש בעזרא (נחמיה ח) רק ביה"כ שאין בו אכילה ושתייה נגדו פורים ולכן בו הרבה משתה כי אין לך י"ט בישראל כיה"כ ועיה"כ ועיה"כ בשביל שמחה של ה"כ ניתקן ובשביל שמחה של תשובה ג"כ שא"א בשעתה ומרי בריה דרבינא הוה יתיב כו'. (פסחים ס"ח ב') וכולן קבלת התורה יה"כ כמ"ש בסוף תענית ופורים כמ"ש (שבת פ"ח א') הדר קבלוה בימי כו' ולכן הוא נגד יה"כ וכנ"ל:

פחד יצחק – פורים ענין ח

א) כתב הגר"א הנה המהלך בכל יום טוב הוא חציו להשם וחציו לכם. שני זמנים יוצאים הם מן הכלל הזה. יום כפור הוא כולו להשם ופורים הוא כולו לכם. אלא שלקושטא דמלתא אין כאן שום יוצא מן הכלל. כי יום כפורים הוא יום כ-פורים. כלומר שניהם ביחד מהווים בענין זה מועד אחד. ובמועד הזה הכולל פורים ויום כפור שפיר מתקיים בו חציו להשם וחציו לכם. עד כאן דברי הגר"א.

3. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ז עמוד ב • Talmud Megilla 7b

Raba said: It is the duty of a man to mellow himself [with wine] on Purim until he cannot tell the difference between 'cursed be Haman' and 'blessed be Mordecai'

אמר רבא: מיחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי .

4. נוסך תפילה שלאחר קריאת המגילה • Tefilla after the reading of the Megilla

The rose of Jacob was cheerful and glad, when they jointly saw Mordechai robed in royal blue. You have been their eternal salvation, and their hope throughout the generations. To make known that all who hope in You will not be shamed; nor ever be humiliated, those taking refuge in You. Accursed be Haman, who sought to destroy me, blessed be Mordechai the Yehudi. Accursed be Zeresh the wife of my terrorizer, blessed be Esther (who sacrificed) for me – and Charvonah, too, be remembered for good.

שׁוֹשַׁנֵּת יַעֲקֹב צִהְלָה וְשִׂמְחָה,
בְּרִאוֹתֶם יְיָ חֵד תִּכְּ לֵת מְרַדְכִי.
תְּשׁוּעַתֶּם הִי יֵת לִנְצַחַ, וְתִקְוַתֶם
בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר. לְהוֹדִיעַ שְׁכֹל קַיִן יִרְ
ל' אֵיבִי שׁוֹ, וְלֹא יִכְלְמוּ לִנְצַח כָּל
הַחוֹסִים בְּךָ. אֲרוּר הַמֵּן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ
לְאַבְדִי, בְּרוּךְ מְרַדְכִי
הַיְהוּדִי. אֲרוּרָה זֶרֶשׁ אִשְׁתִּי
מִפְחִידִי, בְּרוּכָה אֶסְתֵּר בְּעַדִי. וְגַם
חַרְבוֹנָה זְכוּר לְטוֹב.

5. רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ב • Maimonides Laws of Megillah & Chanukah 2:18

All the books of the Prophets and all the Holy Writings will be nullified in the Messianic era, with the exception of the Book of Esther. It will continue to exist, as will the five books of the Torah and the *halachot* of the Oral Law, which will never be nullified. Although all memories of the difficulties endured by our people will be nullified, as Isaiah 65:16 states: "For the former difficulties will be forgotten and for they will be hidden

כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח ה חוץ ממגילת אסתר הרי היא קיימת כחמשה חומשי תורה וכהלכות של תורה שבעל פה שאינן בטלין לעולם, ואף על פי שכל זכרון הצרות יבטל שנאמר (ישעיהו ס"ה) כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני, ימי הפורים לא יבטלו שנאמר

from My eye," the celebration of the days of Purim will not be nullified, as Esther 9:28 states: "And these days of Purim will not pass from among the Jews, nor will their remembrance cease from their seed."

(אסתר ט') וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם.

6. תלמוד בבלי מסכת שבת דף פח עמוד א • Talmud Shabbat 88a

And they stood under the mount: R. Abdimi b. Hama b. Hasa said: This teaches that the Holy One, blessed be He, overturned the mountain upon them like an [inverted] cask, and said to them, 'If you accept the Torah, 'it is well; if not, there shall be your burial.' R. Aha b. Jacob observed: This furnishes a strong protest against the Torah. Said Raba, yet even so, they re-accepted it in the days of Ahasuerus, for it is written, [the Jews] confirmed, and took upon them [etc.]: [i.e.,] they confirmed what they had accepted long before.

(שמות יט) ויטיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. אמר רב אחא בר יעקב: מכאן מודעא רבה לאורייתא. אמר רבא: אף על פי כן, הדור קבלוה בימי אחשוורוש. דכתיב (אסתר ט) קיימו וקבלו היהודים, קיימו מה שקיבלו כבר.

7. רמב"ם הלכות תשובה פרק ב הלכה ט • Rambam Hilchot Teshuva 2:9

Teshuvah and Yom Kippur only atone for sins between man and God; for example, a person who ate a forbidden food or engaged in forbidden sexual relations, and the like. However, sins between man and man; for example, someone who injures a colleague, curses a colleague, steals from him, or the like will never be forgiven until he gives his colleague what he owes him and appeases him. [It must be emphasized that] even if a person restores the money that he owes [the person he wronged], he must appease him and ask him to forgive him. Even if a person only upset a colleague by saying [certain] things, he must appease him and approach him [repeatedly] until he forgives him.

אין התשובה ולא יום הכפורים מכפרין אלא על עבירות שבין אדם למקום כגון מי שאכל דבר אסור או בעל בעילה אסורה וכיוצא בהן, אבל עבירות שבין אדם לחבירו כגון החובל את חבירו או המקלל חבירו או גוזלו וכיוצא בהן אינו נמחל לו לעולם עד שיתן לחבירו מה שהוא חייב לו וירצהו, אף על פי שהחזיר לו ממון שהוא חייב לו צריך לרצותו ולשאול ממנו שימחול לו, אפילו לא הקניט את חבירו אלא בדברים צריך לפייסו ולפגע בו עד שימחול לו